

عنوان مقاله:

ارزیابی تناسب اراضی برای توسعه آبیاری قطره ای و بارانی با استفاده از سیستم استنتاج فازی و روش پارامتریک

محل انتشار:

هفدهمین کنگره علوم خاک ایران و چهارمین همایش ملی مدیریت آب در مزرعه "تجدید حیات حکیمانه خاک و حکمروائی حکیمانه آب" (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فرزانه نجفی آقامیرلو - دانش آموخته کارشناسی ارشد گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه تبریز،

فرزین شهبازی - دانشیار گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه تبریز

علی اصغر جعفرزاده - استاد گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه تبریز

رضا حسن پور - دانش آموخته دکتری گروه علوم و مهندسی خاک، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

در این تحقیق از دو روش سیستم استنتاج فازی و پارامتریک برای ارزیابی تناسب اراضی برای کاربرد سامانه های آبیاری قطره ای و بارانی در سطحی به مساحت ۹۰۰۰ هکتار در منطقه جنوب شهرستان اهر در استان آذربایجان شرقی استفاده گردید. بر اساس روش پارامتریک، حدود ۳ درصد از اراضی برای آبیاری بارانی در کلاس S1 (عالی) قرار گرفت. همچنین حدود ۷۰ درصد پهنه های مطالعاتی برای آبیاری بارانی و قطره ای در کلاس S2 (مناسب) و حدود ۲۵ درصد نیز در کلاس S3 (نسبتا مناسب) قرار گرفتند. با استناد به نقشه های تهیه شده حدود ۵۰۰۰ هکتار از اراضی مورد مطالعه و حاشیه رودخانه اهرچای دارای کلاس مناسب برای آبیاری قطره ای (S2) میباشد. نتایج نشان داد که تفاوت عمده های بین روش پارامتریک و فازی از لحاظ شناسایی اراضی عالی (S1) وجود دارد. به طوری که در ارزیابی اراضی عالی (S1) روش بارانی بیشترین مناطق را نسبت به روش قطره ای به خود اختصاص داد. علاوه بر این در روش فازی، تغییر کیفیت زمینهایی با کلاس S3 به زمینهایی با کیفیت S1 قابل توجه میباشد. با در نظر گرفتن تغییرات تدریجی پارامترهای خاک در ارزیابی به روش فازی، باعث دقت بیشتر این روش نسبت به روش پارامتریک میگردد.

کلمات کلیدی:

اهر، سامانه های آبیاری، سامانه اطلاعات جغرافیایی، روش پارامتریک و فازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1312598>

